

Kontekst er altafgørende

Jeg har undervist i enlightenment i næsten 20 år. Da jeg først begyndte at undervise plejede jeg at tænke at enlightenment blot var en dyb og transformativ spirituel oplevelse. Men jeg fandt snart ud af at det ikke er nok for de fleste af os. De oplevelser vi har – selv de dybeste øjeblikke af ekstatiske åbenbaring – er ikke nødvendigvis det der frigør os, transformerer os, eller selv bringer os visdom. Selv om de virker beroligende for sjælen og frigørende for ånden, skaber de ikke klarhed over den overordnede udviklingsmæssige kontekst de opstår i, og derfor fordriver de ikke nødvendigvis de dybt indgroede tankemønstre der holder os fanget i ego. Det er derfor vi igen og igen farer vild i egoets snævre perspektiv, selv om vi måske har transcenderet det – set og følt og forstået hinsides det – mange, mange gange. Så jeg er nået frem til at det der betyder endnu mere er kontekst – den indre kontekst hvori disse oplevelser opstår og perspektivet hvorfra vi fortolker deres betydning. Hvis vi virkelig stræber efter radikal transformation er kontekst altafgørende.

Når jeg taler om kontekst, mener jeg den måde vi orienterer os på og definerer, hvad vores oplevelse er fra det ene øjeblik til det andet – den følelsesmæssige, psykologiske, filosofiske, etiske struktur, bevidst og ubevidst, hvori vi fortolker alt der sker med os selv. Alle mennesker fortolker deres oplevelse i en eller anden form for kontekst, hvorigennem de giver den mening i forhold til resten af verden. Men alt for tit gør vi det blot mekanisk, blindt, drevet af vanebetingede handlemåder, og herved forbliver konteksten dybt begrænset. Hvis konteksten vi ser vores liv i er begrænset, så vil vi, uanset hvor store åbenbaringer vi oplever, ikke være i stand til at fastholde på dem.

I tidligere tider fandt mennesker en højere kontekst i familiestrukturen, stammen, nationen eller de religiøse traditioner. Men mange af os der er længst fremme i vor tids udvikling oplever at disse kulturelle strukturer ikke længere kan hjælpe os til at give den menneskelige oplevelse mening. Vi er produkter af en sekulær kultur, født ud af tresserrevolutionen, hvor vi frigjorde os selv fra traditionernes snævre bånd og gav afkald på moralske, etiske, filosofiske og spirituelle principper, der ikke længere syntes relevante for den tid vi lever i. Men vi har ikke fundet noget til at tage deres plads. I begyndelsen af det 21. århundrede synes den vestlige kultur at stå uden et fast moralsk, etisk, filosofisk og i særlig grad, et åndeligt ståsted.

Slutningen af en tidsperiode og begyndelsen på en ny tvinger os til at finde en ny kontekst, en ny måde at forholde os selv til livet på. Flere og flere mennesker bliver i dag interesserede i den spirituelle dimension af livet. Men når vi begynder at tænke over højere potentialer og søger efter at opleve dybere bevidsthedsniveauer, må vi først og fremmest reflektere over spørgsmålet: Hvad er konteksten for mit liv? Hvad er det største perspektiv, hvorfra jeg kan se min egen tilstedeværelse på denne klode? Konteksten for den spirituelle vej er i vor tid mere udfordrende end den nogensinde har været, fordi det i dag synes næsten umuligt for nogen med et spirituelt hjerte og sind, at undgå den på en og samme tid spændende og skræmmende tilstand verden i dag befinder sig i. De af os der rent faktisk bekymrer sig om hvad der foregår, men som bare ikke ved hvad der kan gøres ved det, har behov for en ny etisk, filosofisk og spirituel kontekst der er stor nok til at favne denne virkelighed og hjælpe os til at begynde at finde mening i den til stadighed mere komplekse verden vi lever i. Før vi kan finde løsninger på de overvældende kriser vores planet befinder sig i, bliver vi nød til at spørge os selv: Hvor stor og inklusiv er det bevidsthedsniveau vi anskuer problemet fra? Effektiviteten af de løsninger vi finder frem til, afhænger fuldstændig af det bevidsthedsniveau de kommer fra.

Der er et direkte forhold imellem den kontekst vi ser vores oplevelse i og vores udviklingsniveau som individer og kulturer. Jo lavere vores udviklingsniveau er, jo mindre og mindre inklusiv vil vores kontekst og perspektiv være. Efterhånden som vores bevidsthed og kultur udvikler sig, bliver vores perspektiv større og mere inklusivt.

På det laveste udviklingsniveau kan den menneskelige bevidsthed defineres som *egocentrisk*, og på dette niveau ser ens selvforståelse ikke nogen større kontekst end sig selv. Efterhånden som bevidstheden udvikler sig bliver den *etnocentrisk* – konteksten ekspanderes til familien, stammen, nationen eller de store spirituelle traditioner. Mange af de problemer vi står overfor i verden i dag stammer fra dette bevidsthedsniveau – fra at en nation eller religion ikke formår at se hinsides sig selv. Det er derfor der er et enormt behov for at flere og flere mennesker udvikler sig videre fra den *etnocentriske* bevidsthed til hvad man kunne kalde *verdenscentrisk* bevidsthed, hvor vi primært ser os selv som borgere på planeten, snarere end medlemmer af en bestemt stamme eller nation eller religion. Den *verdenscentriske* bevidsthed er først i den senere tid begyndt at vokse frem. Indtil for nylig

i historien levede vi i vores separate enklaver, hvor vi knapt nok var opmærksomme på, at vi var en del af et globalt system. Men nu er det faktum blevet næsten umuligt at undgå. De problemer vi står overfor, berører os alle fordi vi er en del af en global kontekst. Og så mange af disse problemer kunne løses, hvis vi mennesker var i stand til at se os selv som en del af et globalt system, som borgere i én verden.

Der er også et niveau hinsides verdenscentrisk bevidsthed, som vi kunne kalde kosmoscentrisk og det er en kontekst, hvor vi ser og erkender, at vi er borgere i universet, borgere i selve kosmos, før vi er borgere i en global civilisation, eller i en specifik nation, stamme eller familie. Vi ser vores liv i lyset af 14 milliarder års kosmisk evolution. Det er hvad jeg virkelig søger at vække folk op til i min undervisning, ved at redefinere spirituel transformation og den tidløse søgen efter enlightenment i en evolutionær kontekst. Jeg er overbevist om, at det at forstå vores egen tilblivelse i en evolutionær kontekst, er den vigtigste faktor i at vågne op til en ny spiritualitet, som kan hjælpe os med, at definere de nye moralske og etiske retningslinier vi så desperat har brug for i vor tid.

Den nye Enlightenment

Hvad betyder Enlightenment? Det betyder at der kommer mere lys igennem et menneske – bevidsthedens lys. Når vi møder en oplyst mand eller kvinde, oplever vi en udvidelse af bevidstheden, en oplevelse af selvet, som uendeligt transcenderer den menneskelige personligheds begrænsede dimension. Sådan et menneske er et vindue ind til evigheden, den eneste portal som højere bevidsthed kan trænge igennem for at komme ind i denne verden.

I den traditionelle model opnås enlightenment gennem oplevelsen af 'Fundamentet af Væren' (the Ground of Being), det tomme rum som vi alle kommer fra. Hvis vi går meget dybt ind i meditation – hinsides hjernen, hinsides kroppen, hinsides verden, hinsides tid – så oplever vi ren bevidsthed, altgennemtrængende, formløs Væren. Intet eksisterer i denne uberørte tomhed, og samtidigt er det den samme grund som hele universet kom fra, og stadig kommer fra, inklusiv dig og mig. Denne oplevelse er dybt befriende, fordi vi i dette intet-sted opdager den dybeste del af os selv, det Absolutte Selv, som aldrig har bevæget sig ind i tidens strøm. I ren bevidsthed forsvinder byrden ved at være i live – der er ingen konflikter at løse, ingen problemer at sætte sig ud over, ingen mål at opnå. Det er oplevelsen af *ultimativ* befrielse. Så enlightenment i den traditionelle pre-moderne betydning handler om at opdage ubetinget frihed gennem at vågne til denne tomme grund af ubegrænset væren, dette evige selv, og altid forblive dér. Og ultimativt er det ikke så forskelligt fra den Vestlige religiøse model, hvor evig frelse er fundet i en lyksalig himmel hinsides verdenen. I både den Østlige traditionelle visdom og i den Vestlige religiøse tro er det ultimative mål et endeligt stadie – et transcenderet bevidsthedsstadium eller en himmelsk bolig – som lover befrielse fra denne verden.

Det er vigtigt at forstå at på det tidspunkt i historien, hvor disse traditioner opblomstrede, havde mennesker en meget anderledes forståelse af den kontekst de levede i. For eksempel i Østen, hvor begrebet Enlightenment er født, troede man at historien bevægede sig i stadigt tilbagevendende cykler, ligesom en karrusel drejer rundt og rundt, uendeligt gentagende den samme proces. For én som blev oplyst i denne kontekst var vejen til oplysthed indlysende: at stå af "hjulet" af inkarnationer så man kan dvæle i lyksaligheden, friheden og den uendelige fred i den formløse verden hinsides tid og sted – for evigt.

Men vi har bevæget os videre. Vi har lært en masse over de sidste tusinde år om, hvem vi er, og om konteksten vi lever i. Og en af de vigtigste ting vi har opdaget, er at bevægelsen af tid ikke er cyklisk men en lineær udviklingsproces. For fjorten milliarder år siden eksploderede en enorm energi ud af det tomme rum og udviklede sig over tid fra lys til materie til liv. Og med opståen af liv kom bevidsthed ind i strømmen af tid. Liv og bevidsthed er én, og jo større kompleksitet der er i en livsform, jo større kapacitet har den for bevidsthed. Hvad der er så mirakuløst ved mennesket er, at på grund af vores højt udviklede hjerne har vi den unikke kapacitet til *at vide at vi ved*. I menneskelig opmærksomhed har bevidstheden opnået kapaciteten til at kende sig selv, og alt hvad der eksisterer i den, inklusiv hele den evolutionære proces som denne kapacitet opstod fra.

Vores selv-reflektive opmærksomhed er utvivlsomt det højeste og dybeste udtryk for the Big Bang, og når vi begynder virkelig at værdsætte det, så vil det uvilkårligt ændre vores forståelse af det spirituelle liv. Selve enlightenment konceptet er nødt til at blive opdateret, så det er på linie med det udviklede

kosmiske perspektiv. I lyset af hvad det har taget for livet at nå til denne tærskel, så giver det simpelthen ikke mening at konkludere at den højeste spirituelle opnåen er at flygte eller transcendere eller blive befriet fra den inkarnerede eksistens. Det giver heller ikke mening at enlightenment, som nyere og mere inklusive definitioner fortæller os, betyder at blive ét med verden og ét med den formløse dimension, der ligger hinsides. Fordi universet udvikler sig i tid, skal vi for at kunne blive ét med det, blive ét med selve evolutionsprocessen på vores eget bevidsthedsplan. I dette finder vi mennesker os selv i førersædet som aldrig før, og konsekvenserne er dramatiske. Faktisk skal en ny definition af enlightenment udtrykke den gryende indsigt, at fra nu af er vores *bevidste* deltagelse i den evolutionære proces blevet essentiel for den kreative udfoldelse af kosmos.

Når du begynder at forstå dette, oplever du at kraften og energien og intelligensen, som driver hele processen, vågner i din egen sjæl. Denne kreative impuls er intet andet end dit eget selv – dit allerede frie autentiske selv, hinsides egoet. Når egoet, som er den konstante barriere for enlightenment, er transcenderet begynder bevidstheden automatisk at blive dybere og ekspandere. Du begynder at bekymre dig mindre og mindre om dit personlige selv og mere og mere om den umådeligt store kontekst som denne proces opstår i. Hvorfor? Fordi når hvem som helst af os vågner til denne impuls, som startede hele den mirakuløse udfoldelse, opdager vi at det er *vores* proces, og at det hviler på vores skuldre at bære det videre. Kraften og energien og intelligensen som skabte dette univers afhænger nu af at vi, den højeste form for liv, gør dets evolutionære krav til vores *raison d'être* (*grunden til at være her*). Det er hér vi bliver til Gud i menneskelig form, bogstavelig talt. Det at være et inkarneret menneske – hvilket betyder dig, i live, lige nu – er mirakuløst transformeret til en hellig begivenhed. Og det er hér vi finder en ny definition af spiritualitet, som jeg kalder Evolutionary Enlightenment, der fuldstændigt møder vores virkelighed og potentiale på dette tidspunkt i historien. Men vi bliver også nødt til at møde dets evolutionære krav.

Evolutionary Enlightenment er den mest udfordrende spirituelle bestræbelse, fordi der ikke er noget løfte om at komme væk. Alt for mange af os håber stadig i al hemmelighed, at vi en dag vil blive frigivet fra denne proces så vi kan slappe af for evigt. Først når vi endelig er villige til at se direkte ind i den enorme kontekst vi lever i, og de dybe transformative konsekvenser den har for os selv personligt, begynder vi at udvikle ægte spirituel modenhed. Og det er dét denne verden har så *desperat* behov for: modne, oplyste mennesker som er villige til at tage helhjertet ansvar for hele processen, for evigt – for at deltage i skabelsen af det bevidste univers, med og som selve den kraft der skabte den. Denne impuls, som er dit eget autentiske selv, kan ikke slappe af før bevidsthedens lys har gennemtrængt al materie i hele universet.

Det er op til dig

Når du vågner op og pludselig erkender din egen placering i den evolutionære proces, finder du ud af noget STORT: *at det alt sammen er op til dig*. Bevidsthed er ikke noget, der udvikler sig af sig selv. Hvis det evolutionære potentiale iboende i bevidsthed skal blive aktiveret, bliver du nød til at være ansvarlig for det. Hvorfor det? Fordi det kun er gennem mennesket at det kreative princip, den guddommelige impuls der initierede hele denne proces, har kapacitet til at kende sig selv.

Gud eksisterer ikke som en separat dualistisk enhed, den store leder i det høje, til hvem vi beder om hjælp. Hvis vi transcenderer den dualisme, der har gennemsyret så meget af vestens traditioner, begynder vi at se, at lige nu, her, i begyndelsen af det 21. århundrede, er det rent faktisk Gud der behøver vores hjælp. Det kreative princip er fuldstændig afhængigt af os, fordi det kun kan opstå i denne verden i al sin pragt gennem vores kapacitet for bevidsthed. Hvis vi ikke er villige til at bære den byrde, kan Gud ikke opfylde sit største begær, som er at opstå. Hvordan ved vi at Gud vil opstå? Fordi vi kan mærke det. Vores egen passion for enlightenment, for højere bevidsthed, er levende bevis på at Gud desperat ønsker at handle. Men den pragt kan ikke og vil ikke blive manifesteret, med mindre vi er villige til at lade det ske. Det er hvad der er så dybsindigt og betydningsfuldt ved at være menneske i dag.